

ΧΕΙΜΩΝ! ΧΕΙΜΩΝ!

I

Ὁ τελευταῖος βορρᾶς διέλυσε καὶ τὴν τελευταίαν πνοὴν τοῦ φθινοπώρου καὶ εὐρισκόμεθα πλέον ἐν μέσῳ ἀγρίου χειμῶνος.

* Ἄνεμος παγερὸς πατάσσει πανσθενὴς τὰς στέγας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν καὶ νέφη κονιορτοῦ ἐγείρων περικαλύπτει τὰς ψυχρὰς παρειὰς τοῦ διαβάτου.

Χειμῶν! Χειμῶν!

Καὶ ἐπῆλθε βαρὺς, βαρύτερος τῆς ἐπιστρατείας, ὀδυνηρότερος τοῦ ἐγγράφου τῆς 31 Μαρτίου.

Περὶ τὴν ἐστίαν τῆς οἰκίας συνωθοῦνται τὰ παιδία τῶν οἰκογενειῶν, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ σωρεύουσα ξύλα ἐπὶ ξύλων ἐντὸς θερμάστρας προσπαθεῖ νὰ θερμάνῃ τὰς ἀποξηλωμένας χεῖρας τῶν μικρῶν τῆς ἀγγέλων.

Ἐὰν ἦμην παιδίον!

ὦ! θὰ εἶχον τότε πόσας θωπείας, πόσους ἐναγκαλισμούς, πόσας προσφωνήσεις καὶ πόσα φιλήματα.

Καὶ θὰ μοι ἔλειπε μόνον νοῦς.

Ἐν ᾧ τώρα ἔχω νοῦν καὶ δὲν ἔχω οὔτε θωπείας, οὔτε ἐναγκαλισμούς, οὔτε προσφωνήσεις, οὔτε φιλήματα.

Τὸ λογικόν σήμερον δὲν ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὰ ὠραία αὐτὰ πράγματα, ἀτινα ἀπηριθμησα.

II

* Βρεῖς νοῦν, εἶσαι ἀνὴρ, δὲν εἶσαι παιδίον. Ὁ χειμῶν σὲ ἀναγκάζει νὰ φεύγῃς τὴν ἐστίαν, διότι ἡ ἐστία δὲν παρέχει ἄρτον, σὲ καταδιώκει εἰς τὴν ἐργασίαν, ὅπου πονεῖς διὰ νὰ θρέψῃς ἴσως ἀπατωσάν σε σύζυγον, σὲ καταδιώκει εἰς τὸ καφενεῖον, ὅπου εἶσαι ὑπόχρεως ν' ἀναγνώσῃς μίαν ἐφημερίδα, ἢ νὰ λάβῃς μέρος εἰς πολιτικὴν συζήτησιν. Σὲ καταδιώκει ἀκόμη εἰς τὸ γραφεῖόν σου, ἂν εἶσαι ὑπάλληλος, ὅπου βιάζεσαι νὰ παραβιάσῃς τὴν συνειδησίαν σου καὶ κρύψῃς ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἢ ἐγγραφόν τι τοῦ Βελέντσα, ἢ ἄλλο τι ἐνοχον χαρτίον.

Ἐὰν εἶσαι κομματάρχης σὲ ὑποχρεοῖ νὰ ταξιδεύσῃς μετὰ τὴν ἀγριωτέραν τρικυμίαν, νὰ ἔλθῃς εἰς Ἀθήνας καὶ συνεννοηθῇς μετὰ τοὺς ὑποψηφίους ἢ μετὰ τοὺς ὑπουργούς.

Ἐὰν εἶσαι ὑποψήφιος ἀνευ καρδίας καὶ ἀνευ βαλαντιοῦ σὲ ἀναγκάζει νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ πωλήσῃς τὴν ἀνύπαρκτον καρδίαν σου καὶ κενώσῃς τὸ κενὸν βαλάντιόν σου εἰς τὸν μέλλοντα φίλον σου ὑπουργόν.

Ἐν ᾧ περὶ τὴν ἐστίαν τὰ παιδία θερμανθέντα παρὰ τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς των θὰ φλυαρῶσι μυρία ὠραία λόγια, θὰ γελῶσι μετὰ τὰ κατακόκκινα ἐκείνα μάγουλά των καὶ θὰ συγκινῶσιν ὅλον τοῦ μικροῦ δωματίου τὸν κόσμον, ὅλον τὸν ἀπὸ τοῦ δαπέδου μέχρι τῆς ὀροφῆς ὀρίζοντα.

III

Παιδιά! Ἄνευ νοῦ, παιδιά, ἀνευ συνειδήσεως, παιδιά!

Σὰς ζηλεύω ἐγὼ ὁ φέρων τόσον νοῦν εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μου, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζω τί νὰ τὸν κάμω.

Οὔτε διὰ τὴν ἐρωμένην σας, ὦ παιδιά, φροντίζετε, οὔτε διὰ τὴν σύζυγόν σας, οὔτε διὰ τὸν ἄρτον σας, οὔτε διὰ τὰς ἐκλογάς. Σεῖς μόνον δύο πράγματα θέλετε, τὴν ἐστίαν σας πρῶτον, καὶ τὴν μητέρα σας δεύτερον. Ἐὰν ἔχετε καὶ ἄρτον, πολὺ καλὰ, ἄλλως ἤμπορεῖτε παρὰ τὴν ἐστίαν καὶ τὴν μητέρα νὰ παιζήτε ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Σὰς δίδω τὸ λογικόν μου διὰ νὰ θρηνήσετε τὸν ἔρωτα καὶ

τὸν γάμον, σὰς δίδω τὸ λογικόν μου διὰ νὰ παγώσῃτε ἐργαζόμενα πρὸς παραγωγὴν ἄρτου καὶ ζωῆς. Σὰς δίδω τὸ λογικόν μου διὰ νὰ γείνητε βουλευταὶ καὶ ψηφίσῃτε τὴν καθόδον τῶν αὐστριακῶν.

Δότε μοι τὴν ἀφροσύνην σας, τὴν ἐστίαν σας, καὶ τὴν μητέρα σας.

Ἀντὶ τούτων σὰς χαρίζω ὅλας τὰς ἡδονὰς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου.

Μὲ τὴν ἀφροσύνην σας θὰ κατορθώσω ὅ,τι δὲν κατώρθωσα μετὰ τὸ λογικόν μου, θὰ βυθισθῶ εἰς τὰ γλυκύτερα μυστήρια τῆς ἀνθρωπότητος, μετὰ τὴν ἐστίαν σας θὰ θερμανθῶ, καὶ μετὰ τὴν μητέρα σας θὰ γείνω παιδίον.

IV

Νὰ λάμπῃ χρυσὴ χρυσὴ ἡ φλόξ ἐν τῇ θερμάστρᾳ, νὰ κύπτῃς τὴν μικρὰν κεφαλὴν σου καὶ ἀπὸ τὴν θυρίδα νὰ βλέπῃς τὰ φλογιζόμενα ξύλα, νὰ λαμβάνῃς τὸ φουσέρον καὶ νὰ ἐνδυναμώνῃς τὸ πῦρ, νὰ ἐρωτᾷς: «Μαμὰ, διατὶ ἡ φωτιά εἶνε κόκκινη ὅσῳ τὰ μάγουλά σου;» ἢ: «Μαμὰ διατὶ τὰ μάγουλά σου εἶνε κατακόκκινα ὅσῳ τῇ φωτιά;» Καὶ ἡ Μαμὰ σου ἀντὶ ἀπαντήσεως νὰ σὲ φιλῇ καὶ νὰ σὲ δίδῃ νὰ ψήσῃς κάστανα. Καὶ τὰ κάστανα νὰ πηδοῦν μετὰ δούπου, διότι δὲν τὰ ἐχάραξες μετὰ τὸ μαχαίρι. Καὶ σὺ νὰ ἐρωτᾷς πάλιν: «Μαμὰ γιατί ἐφυγαν τὰ κάστανα;» Καὶ ἡ Μαμὰ νὰ σοῦ λέγῃ: «Τί παιδί ποῦ εἶσαι, καυμένο παιδί!»

ὦ! Τί ἔχασα μετὰ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν! Ποσάκις παιδίον παρὰ τὴν ἐστίαν δὲν ἦμην εὐτυχέστερος ἢ μετὰ ταῦτα ἀνὴρ παρὰ τὴν ἐρωμένην μου; Ποσάκις παιδίον παρὰ τὴν μητέρα μου δὲν ἦμην εὐδαιμονέστερος ἢ μετὰ ταῦτα ἀνὴρ παρὰ τὴν σύζυγόν μου; Εἶνε ἀληθές ὅτι καὶ ἡ ἐρωμένη καὶ ἡ σύζυγος καθιστᾷ πολλάκις τὸν ἀνθρώπον παιδίον. Ἀλλὰ παιδίον ἄχαρι, οἰκτρὸν, κλαυθμηρὸν, ἐλεεινόν, καὶ τοιοῦτο παιδίον δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε ἐγὼ οὔτε σεῖς νὰ γείνητε.

Ἀνάποδος.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Αὐτοὶ οἱ ἀνακατωμένοι συνδυασμοὶ τῶν κουμουνοδουριστῶν μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, μοι φαίνεται ὅτι ὁμοιάζουν τὰ συνοικέσια ἐκεῖνα, ἐν οἷς ὁ σύζυγος κλείει συμφωνίας μετὰ τὴν σύζυγον, ἐκεῖνη νὰ νέμεται τὸν ἑραστήν της καὶ αὐτὸς τὴν προικὰ της.

Τόση ὀλίγη εὐταξία ἰδεῶν καὶ ὕψους ὑπῆρχεν εἰς τὸν ἐναρκτήριο τοῦ νέου καθηγητοῦ κ. Εὐταξία, ὥστε προτείνωμεν νὰ μετονομασθῇ κ. Ἀταξίας.

Τίς νεκρὸς ἐπίσημος καὶ μέγας νομίζετε ὅτι εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ὑπέστη ἐπικήδειον ἢ νεκρολογίαν Φιλήμονος; — Ἡ Νεκρὰ Θάλασσα.

Blowitz.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.